

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Censuris, In Qua Sex Disputationibus De Poenis Ecclesiasticis, deque
Irregularitate fusè tractatur, cum Indicibus necessariis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

2. Quos effectus habeat suspensio à beneficio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76667)

Sacerdotali officio, eo ipso suspensus es ab ordine Diaconatus, & Subdiaconatus in Missa exercendo. Suspenfus es à Pontificalibus, munia Pontificalia exercere non potes, vti sunt ordines conferre, conficere chrisma, formare altaria, seu Ecclesias consecrare, virgines benedicere. Si autem ad aliam Ecclesiam conferre suspensus fueris sacerdotalis ordinis requisitus sit, ab eo indirectè suspendis, sicuti colligitur ex Glossa in Extravag. suscepti regimini, verbo de Pontificalibus. Et notatur Sayrus lib. 4. thesauri c. 4. num. 14. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. par. 3. c. 1. num. 6. Item ex suspensione ab altari solùm es suspensus à celebratione, ac proinde alia munia sacerdotalis officij optime exercere potes, argum. Textus in c. significavit. De corpore visitati, vbi Abbas & Doctores communiter notant.

14 Grauis difficultas est, an suspensus ab ordine inferiori sit etiam à maiori suspensus, tamen maioris vni praeferri possit absque minoris exercitio? Affirmat communis sententia, vti videtur apud Suar. disp. 26. sect. 4. num. 6. Nauarr. c. 27. n. 163. Henric. lib. 13. c. 32. num. 2. Sayr. lib. 4. cap. 3. regula prima, tamen aliquas limitationes adhibet praedictam regulam destruentes. Mouentur, quia ei cui res minoris momenti prohibita sunt, de cetero maiora concedi, iuxta reg. in c. cui licet. de Regal. iuris in 6. & capite cum illorum. de sentent. excommunicati.

15 Contrarium tamen sustinendum censet. Scilicet ex suspensione ordinis inferioris te non esse prohibentem superiore ordinem praedicto inferiori minime annexum exercere, vti si suspensus es à diaconatu, poteris absolueri, Extremam vni- tionem ministrare; & suspensus à sacerdotali officio poteris episcopale munus exercere, in his quae sacerdotalis ordinis vnum non praerequirunt; quia in praesenti interpretatio facienda est, neque vilius est inconueniens quod minori honore priuatus maiorem retineat; hoc enim solum probat delictum ob cuius causam suspensio lata fuit non ita graue fuisse, vt vtiliusque honoris maioris, & minoris priuationem mereretur. Atque ita docent Suar. disp. 26. sect. 4. num. 11. Coninch. disp. 15. dub. 2. num. 10. Filluc. tract. 17. cap. 2. q. 1. n. 2. & 29. Paul. Laym. lib. 1. sum. tract. 5. par. 3. cap. 1. n. 6. Gaspar Hurtado de suspens. diff. 4. num. 9.

16 Hinc deciditur, an suspensus Episcopus à collatione inferioris ordinis censetur à superiori suspensus? Affirmant qui censent suspensum ab ordine inferiori esse à superiori vti suspensum, vti est Glossa in c. eos qui de temporib. ordinat. in 6. verbo ordinum. Abbas in cap. vel non est compos. de temporib. ordinat. num. 4. Hostiens. in cap. 1. cum dilectus, eodem tit. Syluest. verbo suspensio. num. 5. Henric. lib. 13. c. 32. num. 2. Auila 3. q. disp. 2. dub. 2. concl. 11. Vgolin. tab. 4. cap. 6. §. 6. Tolet. lib. 1. cap. 3. Reginald. lib. 3. n. 15. Bonac. tom. 1. disp. 3. de suspens. p. 2. num. 7. & alij relati à Sayro lib. 4. c. 3. num. 5. Mouentur ex leg. relocatorum §. fin. ff. de interditi, vbi affirmatur, cui honor inferior interdicitus est, maiores quoque interdicos censeri debere. Deinde indignus minore honore eo ipso maiore indignus est, leg. qui indignus ff. de Senatorib. Ergo idem erit in praesenti, argum. cap. cum illorum, de sententia excommunicati, ibi cum maiora intelligantur illi prohibita cui vetita sunt minora.

17 Nilominus dicendum est suspensum à collatione inferioris ordinis, non esse suspensum à collatione superioris, aut e contra, quando vnum sine altero exerceri potest: vti docuit Suar. disp. 26. sect. 4. num. 11. & seqq. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. par. 3. c. 1. num. 6. Filluc. tract. 17. c. 2. num. 25. & 29. Coninch. disp. 15. dub. 2. num. 10. Gaspar Hurtado de suspens. difficult. 4. num. 10. Et decidi videtur in cap. vlt. de temporib. ordinat. lib. 6. vbi Episcopus suspensus à collatione primae tonitruae non censetur ex communi sententia suspensus à collatione reliquorum ordinum. Deinde in cap. litteras de temporib. ordinat. suspenditur Episcopus à collatione diaconij, & presbyterij. Si autem facta suspensione pro ordine inferiori ad superiorem censetur extensa, vt quid Pontifex exprimeret suspensionem presbyterij posita suspensione diaconij. Item in cap. ex litteris de excessib. Praelator. ad finem, suspenditur Episcopus propter homicidium qui auctoritatem praebuit ab altaris ministerio, & consequenter à Pontificali officio, quia nequit hoc officium absque altaris ministerio exercere, at conferre ordinem superiorem inferiori non collato optime potest, quia vnus collato ab alterius collatione non pendet. Ergo &c.

18 Argumentum oppositae sententiae facile dissoluitur: concedo namque indignum minore, & maiore indignum esse quando ex se, & absolute indignus est: scilicet quando sit indignus in penam delicti commissi. Veldie indignum minor honore, seu cui minor honor interdicitus est expedire maiorem interdicioni non tamen de facto interdicitum esse. Adde neque hoc semper esse verum; forte enim delictum contra maiorem honorem commissum est, idcirco à solo illo expedire remoueri, alias suspensus ab officio confirmandi, censetur suspensus ab officio consecrandi, & suspensus ab

officio praedicandi suspensus esse deberet ab officio celebrandi, absoluedi, vt pote digniori, quod non est dicendum.

Illud verò existimo certum suspensum ab exercitio, seu collatione inferioris ordinis, non fore irregularem; ex eo quod superiorem ordinem exerceat, vel conferat; quia non praestat aliquid quod sibi per censuram sit directè interdicitum, sed solum consecutiuè, & ex quadam decencia, vt rectè aduertit sayrus lib. 4. thesauri. cap. 3. n. 1. Coninch. disp. 15. dub. 2. num. 10.

Tertio colliges ex suspensione iurisdictionis non esse priuatum vti ordinum, quia vti ordinis, & iurisdictionis distinguuntur. Quapropter, et si nequeas censuras proferre, vel ab illis absolueri, aut à peccatis confirmare electos, beneficiorum collationem facere, & alia similia quae iurisdictionem spectant; at optime poteris canere in choro, diuinis assistere, celebrare, quia haec ordinum exercitio competunt: vt colligitur ex capite transmissum. Et ibi Glossa, verbo de talibus de elect. & capite aqua, & ibi Glossa, verbo de iurisdictione de consecrat. Eccles. vel altaris. Et tradit Nauarr. cap. 27. num. 160. Vgolin. tab. 4. cap. 6. §. 5. & §. 6. Henric. lib. 13. cap. 32. num. 4. Sayr. lib. 4. thesauri, cap. 4. num. 20. Auila 3. p. disp. 2. dub. 2. concl. 12. Quod addè verum est, vt esto suspensus sit ab administratione Ecclesiae tam in temporalibus, quam spiritualibus, non obinde prohiberis ab vtu ordinis, qui absque iurisdictione in alios exerceri potest. Nam ex suspensione ab administratione Ecclesiae in temporalibus solum prohibitus es de iuribus, & possessionibus Ecclesiae, seu beneficij in iudicio, vel extra disponere. Ex suspensione ab administratione in spiritualibus, prohibitus tantum es ea spiritualia exercere, ad quorum exercitium iurisdictionis requisita est, qualis est beneficiorum collatio, & electio, sacramentorum ministratio, & iudicis facta, vt latius tradit Sayr. lib. 4. thesauri. cap. 7. num. 5.

Quarto colliges suspensionem iurisdictionis non absolute, sed alicuius actus determinati illius tantum vti prohibere, quia poenae vltra proprietatem verborum legis poenalis non debent extendi. Sicut ex communi docuerunt Panormit. in cap. Apostolica, n. 6. de exceptionib. Innocent. cap. cum dilectus num. 4. de consuetud. Vgolin. de censur. tab. 4. cap. 6. §. 4. Sayrus lib. 4. thesauri. cap. 4. num. 21. & cap. 5. num. 27. Quocirca suspensus à collatione beneficiorum, vt in cap. graui. de Præbendis, & suspensus à confirmatione Episcoporum, cap. 2. de translat. Episcoporum. & cap. prouida, de electione lib. 6. reliquos omnes actus iurisdictionis exercere potest. Argum. leg. cum prator, ff. de iud. quia exclusio, & prohibitio vnus est tacta aliorum concessio.

§. II.

Suspensio à beneficio quos effectus habeat?

- 1 Suspensio à beneficio non priuat beneficio, sed illius fructibus.
- 2 Suspensio à beneficio absolute, est suspensio ab omnibus beneficiis quae actu possides.
- 3 Communis sententia docet hac suspensione à beneficio te inhabilem reddi beneficio suscipiendo. Sed contrarium verius est.
- 4 Examinatur, an sub suspensione à beneficio distributiones quotidiana comprehendantur, & sub distinctione respondentur.
- 5 Sub nomine fructus beneficii non comprehenditur collatio, & electio ad beneficium.
- 6 Quauis suspensus à beneficio recipere possit illius fructus qui ad sui, & suorum congruam sustentationem fuerint necessarij.

Suspensio à beneficio non priuat beneficio, sed illius fructibus, vt colligitur ex cap. cupientes §. caeterum de electione. vti tradit Panormit. in cap. cum dilectus numero 20. de consuetud. Vgolin. tab. 4. de censur. cap. 8. §. 1. Henric. lib. 13. cap. 32. num. 4. Sayrus lib. 4. thesauri. cap. 6. num. 2. Neque obinde deobligatur suspensus beneficii oneribus satisfacere, quia suspensio punit, non releuat, vt notat Glossa in cap. cum vnuerfalis, verbo admissis de electione, & ibi Panormit. numero 10. Henric. lib. 13. cap. 32. num. 4. Vgolin. tab. 4. de censur. cap. 8. §. 8. Sayrus lib. 4. thesauri. cap. 5. num. 9. & cap. 6. numero 8. Suar. disp. 27. sect. 1. num. 3. & seqq. Coninch. disp. 15. dub. 2. conclus. 6. num. 12. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. par. 3. cap. 1. num. 4. Bonac. de censur. disp. 3. p. 2. num. 13. Gaspar Hurtado de suspens. difficult. 4. num. 9. Quod si dicas acerbiorum poenam esse suspensionem à beneficio tantum, quam suspensionem ab officio, & beneficio; siquidem per suspensionem à beneficio priuatur quis beneficii fructibus manente onere, & obligatione, officium exercendi; at per suspensionem ab offi-

cio & beneficio à prædicto onere eximitur? Respondeo cum Suar. *dicta* *sect. 1. n. 5.* obligationem ad præstandum officium esse onus sit, utilitatem, & honorem secum afferre. Potestas namque expedita ad officium præstanti utilis, & honorifica est, quo honore, & utilitate prius (suspensio ab officio, idè quæ gravior pœna censenda est suspensio ab officio, & beneficio, quam à solo beneficio. Adde per suspensionem ab officio, & beneficio se non esse liberum ab omni onere, siquidem in particulari officium canonicum recitare debes, & si est beneficium curatum à quo est suspensus, teneris saltem per alium officio satisfacere, dum Episcopus non prouiderit, eo quod suspensionem non agnouerit.

2. Porro suspensio à beneficio absolute lata, est suspensio ab omnibus beneficiis quæ actu possides, nisi ex intentione ferentis, aliæ circumstantia contrarium colligatur, quia non est maior ratio cur ad unum potius beneficium, quam ad aliud dispositio se extendat. Argum. *Clem. 2. & ibi* Glossa, verbo *beneficium, de vita, & honest. clericor.* Et tradit aliis relatis *Vgolin. tab. 4. de censur. cap. 8. §. 5. Sayrus, lib. 4. thesauri, cap. 6. num. 24.* Ex intentione autem ferentis, aut ex aliqua circumstantia sæpe suspensio à beneficio absolute lata restrictionem accipit. Ex circumstantia, aut ex intentione ferentis restrictionem censetur accipere suspensionis sententia, si delictum ob quod fertur sit aduersus aliquam particularem Ecclesiam. Nam tunc credendum est comprehendere tantum beneficia illius Ecclesie, ex textu in *cap. si compromissarius, de Electione in 6. vbi* eligentes in aliquam suspendantur per triennium à beneficiis obtentis in illa Ecclesia, quam taliter eligendo nocentur offendisse. Idem colligitur ex *cap. cupientes vers. ceterum de electione in 6. & cap. 2. vers. omnimodius de rebus Eccles. non alienand.* Et licet restrictio illa facta à Bonifac. VIII. videatur specialis, neque ad alios casus extendenda, probabilis est regulam ibi generalem constitui, vt in similibus causis suspensio restricta esse intelligatur. Tum quia Pontifex non solum illam legem Concilii Lateranensis, sed etiam aliam similem Concilii Lugdunensis quæ habetur in *cap. fin. §. de elect. in 6.* eodem modo interpretatus est. Tum etiam quia restrictio pœnæ favorabilis est, & ex alia parte à Pontifice traditur, & satis infirmatur pro regula generali. Ergo sic accipienda est. Atque ita docent ex communi Sayrus *lib. 4. thesauri, cap. 6. n. 25.* Suar. *disp. 27. sect. 1. num. 12. & num. 13.* inferit si Canonicus, Episcopus, vel Rector sub nomine canonici, Episcopi, vel Rectoris suspendantur, suspendi tantum à beneficio, quod sub illo nomine significatur, quia prædicata sæpe ex subiectis limitationem accipiunt. Deinde ex intentione ferentis suspensionem censenda est limitari, vt solum comprehendat beneficia sita in diocesi, & territorio sententiam ferentis: nam esto Prælati possit sibi subditum suspendere ab omnibus beneficiis tam suæ diocesis quam alienæ, cum in ea sententia non excedat suam iurisdictionem, vt pote priuatus subditum iure ipsi inherente. communique sententia defendat teste Suar. *disp. 27. sect. 1. num. 19.* Suspensionem absolute latam illa omnia comprehendere; at satis probabile est, sola beneficia in sua diocesi sita comprehendere velle, cum aliud non exprimit. Sicuti tradit Sayrus *lib. 4. thesauri, cap. 4. num. 28.* & probabiliter reputat Suar. *dicta disp. 27. sect. 1. num. 10. & seqq.* Quod dictum est de suspensione à iurisdictione comprehendere tantum iurisdictionis vsum, qui in ea diocesi exercendus est.

Quod si obiciat suspensus absolute ab officio ordinis vbiuicunque suspensus est. Sicuti norant Glossa, in *cap. pastoralis, §. verum de appellationibus & ibi Abbas num. 20.* Decius num. 9. *Vgolin. tab. 4. cap. 6. §. 2. num. 1.* Sayrus *lib. 4. cap. 5. numero. 7.* Layman, libro 1. *summ. tractatu 5. parte 3. capite 1. circa finem.* Ergo etiam suspensus absolute ab officio iurisdictionis, & à beneficio vbi que manere debet suspensus? Respondeo negando consequentiam, quia ordinis exercitium vbi que vnicum est: at iurisdictione pro diuersitate locorum variationem recipit, & beneficium situm in vna diocesi, illiusque fructus diuersi sunt à beneficio, & fructibus alterius diocesis, ac proinde mitum non est quod suspensio ab ordine ad alia loca extendatur. Secus suspensio à iurisdictione, & à beneficio: vt notauit aliis relatis Sayrus *lib. 4. thesauri, cap. 5. num. 9. & cap. 6. num. 19.*

3. Sed an suspensio à beneficio inhabilem reddat beneficii suscipiendi? Affirmat communis sententia teste Coninch. *disp. 15. dub. 2. num. 14.* quia beneficium est ius percipiendi fructus, quo per suspensionem priuatus es. Sed rectius Suar. *disp. 27. sect. 1. num. 26.* Layman, libro 1. *summ. tractu 5. par. 3. cap. 1. num. 3.* & Coninch. *suprà.* censent validam esse collationem, nisi ope iudicis veniat irritanda, quia nullus est textus, ex quo irritatio ipso iure colligatur. Neque est vetum per suspensionem re priuati iure radicali percipiendi fructus; alias titulo beneficii possessi priuaretis, sed solum priuatis iure proximo; lib. 10. & expellit prædictos fructus percipiendi. Quinimo Suar. *dicta disp. 27. sect. 1. num. 27.* merito probabiliter reputat, si nullum beneficium habens crimen committas, cui annexa est suspensio à beneficiis, re non esse priuatum

novi beneficii acquisitionem, quia hæc pœna censetur ferri aduersus beneficiarios qui ex suspensione à beneficiis possessis suspendantur, & ex consequenti priuantur aliis acquisitionibus.

Rursus cum suspensio à beneficio propriissime sit suspensio à beneficii fructibus, ita vt suspensio absoluta omnes fructus cuiuscunque beneficii comprehendat, deterni nata vero illius tantum cuius est suspensio. Examinandum est quæ nomine fructuum veniant intelligenda? Conueniunt Doctores decimas, primitias, oblationes, pensiones ædum locatarum, agrorum fructus, & reliqua emolumenta, quæ ratione beneficii percipiuntur sub fructibus comprehenduntur.

Sed an comprehendantur distributiones quotidianæ, quæ interuentibus diuinis officiis conceduntur? Non conueniunt Doctores. Nam Glossa in *Clement. 2. verbo suspensus. De vita, & honest. clericor.* Et ibi Zabarella num. 6. Ancharanum. 3. Felin. in *capite Apostolica, numero 23. de exceptionibus* quos refert, & sequitur *Vgolin. tab. 4. cap. 8. §. 2. censent hæc distributiones comprehenduntur.* Consentit Sayrus *lib. 4. thesauri, cap. 6. num. 11.* & Bonac. *de censur. disp. 3. pun. 2. num. 1.* Fillucius *tract. 17. cap. 3. numero 44.* cum distributiones solis beneficiis conceduntur, quia eo ipso censentur intuitu beneficii concedi.

Sed in hac parte distinguendum cenfeo, si distributiones sint ex fructibus beneficii extractæ, eo quod fructus beneficii in distributiones quotidianas fuerint diuisi, verissima est superior sententia, quia illæ non tam suos distributiones, quam beneficii fructus, cum etiam ab infimis, & legitime absentibus obtineantur. At si distributiones illæ non ex fructibus beneficii fuerint extractæ, sed ex particulari fidelium fondatione, esto solis beneficiis applicentur, existimo sub suspensione à beneficio non comprehenduntur, quia non intuitu beneficii, sed in stipendium officij conceduntur; beneficiumque conditio est vt concedantur, non causa concessionis. Sic tenet Paul. Talsus *lib. 2. de visitat. & regimine Ecclesie, cap. 29. num. 10.* Couarrub. *lib. 3. var. cap. 11. num. 8.* Gasp. Hurtado *de suspens. difficult. 4. numero 10.* nec dissentit Sayrus *lib. 4. cap. 6. num. 11.*

Inter fructus beneficii computanda est illius administratio ex omnium sententia. Quapropter suspensus à beneficio nequit locare beneficium, seu illius bona, fructus vendere per se, vel per alium, in iudicio agere, al àmve actionem præstare quæ ad temporalem administrationem pertinet, idè quæ æconomus colliuendus est, vt expressè colligitur ex *cap. 1. §. vlt. de elect. in 6. & capite cupientes §. ceterum, eodem titulo 6.* Et tradit aliis relatis Sayrus *lib. 4. thesauri, cap. 6. numero 4. & seqq.* Suar. *disp. 27. sect. 1. num. 31.* Paul. Layman, libro 1. *summ. tract. 5. part. 3. cap. 1. num. 3.* Deinde nequit sic ius penitus beneficium permutare, aut in fauorem tertij resignare, quia hæc permutatio, & resignatio est quidam beneficii vsus, & administratio. Sicuti relato Ioannes Andrea docuit Gemianus, *dicto capite cupientes, §. ceterum, num. 7.* Sayrus & Suar. *lib. 4. thesauri, cap. 6. num. 11.*

Sub nomine fructus beneficii comprehenduntur aliqui nempe Nauarr. *cap. 27. num. 160.* Henricus *lib. 13. cap. 31. num. 4.* Sayrus, *lib. 4. thesauri, cap. 4. num. 7.* collationem, & electionem ad beneficium titulo beneficii competentem, quia cum à beneficio proueniant, inter beneficii fructus computari debent. Sed rectius contrarium docuit Glossa in *dicto capite cupientes, verbo beneficii de electione, libro 6. & in capite cum presentibus, verbo admiserint.* Et ibi Panormit. *num. 20. de electione.* Et in *cap. cum dilectus, num. 20. de consuetud. Sum. disp. 27. sect. 1. num. 34.* Fillucius *tract. 17. cap. 3. quæst. 1. num. 46.* Coninch. *disp. 15. dub. 2. num. 11.* Paul. Layman, libro 1. *summ. tract. 5. par. 3. cap. 1. num. 4.* Bonac. *de censur. disp. 3. pun. 2. num. 11.* Aulla *3. p. disp. 2. dub. 1.* Gaspar Hurtado *tract. de suspens. difficult. 4. num. 9.* Et colligitur aperte ex *cap. cum in cum. §. vlt. de electione, vbi* ultra suspensionem à beneficiis indicitur priuatio potestatis eligendi. Ergo signum est sub suspensione à beneficiis hanc priuationem non contineri. Ergo est, quia potestas eligendi, & conferendi beneficia, tamen à beneficio proueniant, non est beneficii vsus, sed officij ex beneficio competentis.

Quod si obiciat textum in *cap. quisquis, de electione, vbi* suspensus ab officio, & beneficiis priuatur potestate eligendi, cum tamen in dicta suspensione hæc potestas priuatio continetur. Respondeo in *dicto cap.* non ferri suspensionem ab officio, & beneficio ipso iure, sed decerni ferendum, idè quæ post dictam suspensionem statuitur priuatio potestatis eligendi ipso iure: inquit enim Innocent. III. Qui vero electionem huiusmodi, quam ipso iure irritam esse censemus præsumpserit celebrare, ab officio & beneficiis penitus suspendantur per triennium, eligendi tunc potestate priuati.

Supereft, an suspensus à beneficio recipere possit illius fructus qui ad sui, & suorum congruam sustentationem necessarii fuerint? Et cenfeo sub distinctione respondendum, si suspensio lata sit in contumaciam, possitque suspensus de fructibus percipiendis

penitens ab ea liberari, nullatenus poterit eos fructus percipere; qui voluntarie eam priuationem sustinet: vt bene aduertit Panormit. in cap. pastoralis. §. verum. num. 2. de appellacionib. Vgolin. tab. 4. de censur. c. 8. §. 7. n. 2. Iacob. de Grassis. lib. 4. de iur. aur. cap. 2. num. 6. Sayrus lib. 4. thesauri. cap. 6. §. 13. Bonac. disp. 3. de censur. pun. 2. n. 14. At si suspensio non in contumaciam, sed in penam delicti commissi fuerit imposita, ita vt in voluntate suspensi constitutum non sit ab ea liberari, poterit suspensus eam partem fructuum sibi applicare, quae necessaria fuerit, ne mendicari cogatur, iudexque suspensionem ferens tenetur eam partem designare. Sicuti tradit Glossa in cap. cum vintoniensis, verbo admissum. & ibi Panormit. n. 10. de electione. Sayrus plures referens lib. 4. cap. 6. num. 12. Suar. disp. 27. sect. 2. num. 3. Coninch. disp. 15. dub. 2. conclus. 6. Bonacina dicto pun. 2. num. 14. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. par. 1. cap. 1. num. 4. Gasp. Hurtado. tract. de suspens. difficult. 4. num. 10. Etenim Ecclesia vt status dignitatis honori, & decori consulat, hanc in suspensionem benignitatem exercet. Quinimo Stephan. Dauila 2. p. c. 6. disp. 6. dub. 1. conclus. 1. §. 2. & 3. par. disp. 2. dub. 2. concl. 6. Gasp. Hurtado. tract. de suspens. difficult. 4. num. 10. nec dissentit Layman. loco citato, existimant suspensionem recipere posse fructus beneficij correspondentes labori cum seruendo beneficio impendit, qui que substituto concederentur, quia hi non tam sunt beneficii fructus, quam stipendium laboris impensum. Quod vero Petr. Nauarra lib. 2. de resur. c. 2. n. 37. asserit suspensio à beneficio non esse fructus beneficij denegandos, quouique à iustitie per sententiam condemnatur, admittendum non est; vt bene reprobatur Gasp. Hurtado supra, quia suspensio à beneficio hanc fructuum priuationem ipso facto inducit, sicut suspensio ab officio officij priuationem.

§. III.

Quem effectum habeat suspensio alternatiua ab officio, & beneficio conditionalis, & determinata?

- 1 Si suspensio alternatiua ab officio, vel beneficio feratur, nullum effectum producat, nisi contrarium aliqui afferant.
- 2 Suspensio determinate prolata suscipere determinationem potest ex materia, loco, & tempore.
- 3 Qualiter tempus computandum sit.
- 4 Suspensio sub conditione lata, cessat conditione appositae.

Aliquando suspensio profertur sub distinctione, ab officio inquam vel beneficio, & inter Doctores controuertitur, quem effectum habeat? Variæ sunt de hac re sententiae. Nam Glossa in cap. de Crapula, verbo beneficij. De vita, & honest. clericor. & in cap. laicos, verbo ab officio. Et ibi Hostiensis, & Panormitan. n. 7. de clerico excommunicato, vtr. tenent tamen sub dubio vtramque suspensionem ab officio, & beneficio comprehendere: nam cum nulla adsit ratio, ob quam magis ab officio suspensionem, quam ad suspensionem officij referatur, nec illa sententia iniustitia sit, censenda est vtramque suspensionem comprehendere. Alij, è quorum numero est Gasp. Hurtado tract. de suspens. difficult. 4. num. 11. existimant in voluntate suspensum esse effectum huius censuræ, sicuti cum pena pecuniaria, vel exilio quis condemnaretur. Quod si reus noluerit eligere, vt teneretur, vtraque suspensio credendum est ex mente legislatoris, affici.

Sed verius censio prædictam sententiam sub dicta forma prolatam nullum effectum ipso iure producere, argum. leg. 3. Cod. de sentent. qua sine certa quant. profer. vbi deciditur sententiam incertam, & indeterminatam nullam esse: at sententia suspensionis lata sub illa forma indeterminatiuam, & incertitudinem habet. Ergo, &c. Neque est verum obligatum esse delinquentem eligere qua suspensione affici vellet, nam hac obligatione non attingitur ante delictum commissum, vt de se constat; commissio autem delicti statim in suspensionem incidere debet; aliàs non esset suspensio ipso iure. Ergo non potest ab electione delinquentis dependere. Præterquam quod alienum est quemlibet obligare laicum poenarum executores esse. Neque est simile de sententia condemnatoria ad solutionem pecuniae, vel exilij, quia hæc non auerit delictum, sed post delictum commissum feruntur, ideoque compelli potest delinquens, vt vnum è duobus eligat. Quocirca si in aliqua Extrauag. reperitur suspensio sub illa forma lata, credendum est voluisse Pontificem non ipso iure ferre suspensionem, sed sensum esse ipso facto & iure prædictum delinquentem subiectum esse suspensioni ab officio, vel beneficio, quam Pontifex determinauerit. Atque ita docent Panormit. in cap. laicos, num. 7. de clerico excommunicato. ministrante. Syluest. verbo suspensio, num. 5. Tabiena. Ferd. de Castro. Sum. Mor. Pars V L

& Rosella ibi. Nauarra. cap. 27. num. 16 t. Maiol. lib. 2. de irregularit. cap. 19. num. 14. vers. prima declaratio. Henric. lib. 13. cap. 12. num. 4. Ludouic. Lopez 2. p. instructor. num. 97. vers. vlt. Vgolin. tab. 1. de censur. c. 20. §. 3. num. 4. Vivald. cand. aur. tit. de susp. n. 155. Sayr. lib. 4. thes. cap. 7. n. 3.

Si vero de suspensione determinata loquamur, constat ex superioribus dictis sententiam suspensionis tam ab officio, quam à beneficio recipere determinationem posse tum ex materia, tum ex loco, tum ex tempore. Ex materia suspensio ab officio recipit determinationem, si sit lata ab officio tantum ordinis, vel ab aliquo actu iurisdictionis, vel ordinis, & non ab omnibus. Similiter suspensio à beneficio determinata censetur, si sit suspensio à beneficiis quæ in vno loco habes, & non à beneficiis alterius loci, iuxta cap. cupientes, & c. compromissarius de electione lib. 6. Vel si lata suspensio sit quoad partem fructuum, & non quoad omnes, prout fieri posse tradit Glossa in Clement. cupientes de Penis, & somitur ex Clement. de vita, & honesti clericor. vel si suspensio feratur à beneficiis de presenti obtentis, vti habetur in dicta Clement. 2.

Quoad locum suspensio determinata esse potest, si pro vno tantum loco feratur, quo posito extra illum locum ita liberam personam relinquit, ac si suspensio e caret; quia sententia nequit suos limites excedere, & priuatio officij, vel beneficij in vno loco reliquorum concessio est. argum. textus Nonne de presumpt. & leg. cum prator. ff. de iudicis.

Quoad tempus autem determinata suspensio erit, si fiat per mensem, per annum, vel annos; qua determinatione posita absque alia absolutioe cessat suspensio illo tempore finito, vt tradit Glossa, Clement. 2. verbo donec, de Decimis. & in c. sacro de sentent. excommunicat. & in cap. 1. eodem titul. in 6. Innocent. & Abbas in cap. cum bona, de arate & qual. lit. Iacob. de Grassis lib. 4. de iur. cap. 2. §. num. 14. Alfons. Vivald. tit. de suspens. num. 180. Sayrus lib. 4. thesauri, cap. 8. n. 2. 3. Suar. disp. 26. sect. 1. num. 14. Durante illo tempore suspensio tolli non potest, nisi ab eo à quo lata est, vel eius superiore, quia inferior nequit superioris sententiam immutare, vt recte aduertit Sayrus supra.

Solum est difficultas qualiter hoc tempus computandum sit, maxime cum incepto anno, vel mense suspensio contrahitur? Et in primis certum esse debet computationem incipiendam esse ab eo die, & momento quo est contracta suspensio, quia ab eo puncto sententia executioni mandata est, sicuti colligitur ex Glossa in cap. prouida, verbo annum continuum, de electione lib. 6. & tradit Bald. leg. 3. ff. si quis cautionibus. Vgolin. tab. 4. de censur. cap. 15. num. 2. Sayrus lib. 4. thesauri, cap. 8. numero 2. Bonacin. tom. 1. de censur. disputat. 3. punct. 3. numero 2. Neque obest diem termini non esse in termino numerandum, argument. cap. 1. & ibi Glossa, verbo proponitur de resitut. spoliator. lib. 6. & lafon. in leg. 1. num. 20. ff. si quis cautionibus. Quia id intelligendum est de his sententiis, quæ secum non trahunt executionem, non vero de censuris ipso iure latis, quæ secum executionem ferunt. Vt deciditur cap. Pastoralis. §. verum de appellacionib. Finitur autem computatio, si per mensem suspensio sit eo die mensis sequentis, quo in antecedenti incepit. V. g. contracta est tertio Ianuarij finitur tertio Februarij, & eadem computatio facienda est in suspensione per annum, computandum inquam esse tempus ab eo die, & momento quo contracta suspensio est, vt que ad alium similem diem, & horam anni sequentis, eo quod hæc sit communis, & frequens annorum, & mensium computatio, quæ in interpretatione legum, & maxime poenaliu spectanda est. Vti docent alii relatis Vgolin. tab. 4. de censur. cap. 15. n. 2. Sayrus lib. 4. cap. 8. num. 4. & 5. Bonac. de censur. disp. 3. p. 2. num. 3.

Quod si eo tempore suspensionis interueniat bissextus grauis est inter Doctores controuersia, an ille intercalaris computandus sit in suspensione per mensem, vel annum apposita, ita vt in illo mense, vel anno continueatur, ac si bissextus non esset, vel potius numerandus sit distinctus, & extra numerum mensis, vel anni? Ratio difficultatis est, quia esto sit dies distinctus pro vno tamen die cum precedenti computatur, spectata communi computatione: vti habetur cap. qualis sit fin. de verbor. significat. & leg. cum bissextus ff. eodem. & in leg. 1. §. minorem. ff. de Minoribus. Cæterum omnino dicendum est diem illum intercalarem habendum esse vt distinctum, & extra numerum mensis, vel anni computandum. Vti docuit Glossa in c. 2. verbo, anno 55. distinct. & cap. qualis. §. fin. de verbor. sign. & ibi Panorm. n. 4. Sylu. verbo susp. q. 5. Henr. lib. 3. c. 3. n. 2. Vgol. tab. 4. de censur. c. 15. §. 1. n. 3. Sayr. lib. 4. thes. cap. 8. n. 2. Bonac. r. 1. de censur. disp. 3. p. 3. n. 5. Ratio est, quia mensis, vel annus maxime in materia poenali accipiendus est iuxta communem vsum: at bissextus extraordinarius est, ergo ex illo non est computandus mensis. Et confirmari potest ex leg. cum hares. §. Stichus. si hares, ff. de statu liberor. vbi deciditur libertatem promissam seruienti per annum, acquiri si seruiat 365. diebus, eo quod hæc materia fauorabilis sit, ac eadem fauorem continet à suspensio-